

Pasaulio Vienybė

Šios yra Noės šeimos pagal jų kiltis ir tautybę. Iš jų radosi tautos žemėje po tvano. Žemė tuomet turėjo vieną kalbą ir vienokius žodžius. Eidami iš rytų, jie rado lygius laukus Senaaro žemėje ir čia apsigyveno. Jie kalbėjo vieni kitiems: Eikime pasidirkime plytų ir jas išdekime. Ir jie aaudiojosi plytomis vietoje akmenų ir žemes derva vietoje kalkių. Jie kalbėjo: Eiva, pasistatykime sau miestą ir bokštą, kurio viršūnė siektų dangų, ir padarykime savo vardą garsų, pirma negu išsi skirstysime į visus kraštus. O Viešpats nužengė pamatyti miesto ir bokšto, kurį statė Adomo vaikai, ir tarė: «Štai jie yra viena tauta, ir visų viena kalba; jie pradėjo šitai daryti; ir neatsakys savo su manymų, kolei jų pilnai neįvykys. Eikime tat, nuženki me ir sumaišykime tenai jų kalbą, kad nebesuprastų vienas kito. Taip tat Viešpats išsklaidė po visas šalis, ir jie lovėsi statę mies a. Ir todėl jis buvo pramintas Babeliu, nes tenai buvo sumaišyta visos žemės kalba».

Šie žodžiai patari iš Švento Rašto. Jie aprašo žmonių susiskaldymo ir nesantaikos faktą. Kitaip būtų aprašęs istorikas, dar itaip koks nors literatas. Šiuos gi žodžius rašė asmuo, kurs turėjo mintį parodyti Dievo buvimą visame kame Mums tai neįprasta forma ir neįprastos sąvokos. Tačiau ir mes nesunkiai pastebime šio fakto tragediją.

Tai kas buvo pasaulio pradžioje pačių žmonių suardyta Dievas atitaiso. Tas atitaisymas įvyko Naujajame Testamente, naujoje Dievo sandaroje su žmonėmis. Štai kaip atrodė atitaisymo aprašymas.

«Sekminių diena atėjus. Vi si buvo toje pačioje vietoje, Štai ūmai ūmai pasigirdo iš dangaus ūžimas, lyg kad kils tančio smarkaus vėjo, ir pripildė namus, kuriuose jie sėdėjo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies liežuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po vieną. Visi jie pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip Šventoji Dvasia jiems davė prabilti. Jeruzalėje buvo apsigyvenę žydų, žmonių dievobaimingų ir visų po dangumi esančių tautų tarpo. Kilus ūžimui, sūsiėjo minia ir nežinojo ką manyti, nes kiekvienas girdėjo juos kalbančius savo kalba. Visi buvo be galo nustebę ir kalbėjosi tarp savęs: Štai, argi ne visi šitie, kurie kalba, yra galilėjiečiai? Tai kaipgi mes kiekvienas girdime savo gimtąją kalbą».

Šis antrasis įykis yra visiškai priešingas pirmajam. Nebe nesupratimas, bet supratimas, Viso to priežastis yra Sekminių vasia, Bamin tojas Devo Tėvo Dvasia, Dievo Sūnaus Dvasia, Šventoji Dvasia. Sekminių šventės prasmė yra plati ir gili. Šventoji Dvasia yra vienybės Dvasia.

Veltui pasaulis planuoja, kuria miestus ir stato bokštus vienybei pasiekti. «Jei Viešpats nestato namu veltui dar buojasi tie, kurie juos stato». Jei pasaulio vienybei pasiekti nenaud jama tai, kas tikrai gali: privesti prie vienybės, tušti yra projektai, veltui dar bas ir hereikal'ingai eikvojamos jėgos. Tik Šventojoje Dvasioje pasaulis gali neveidmainingai susijungti tikėjimo ir širdžių vienybėje,

I Lietuviškojo pasaulio

POPIEŽIUS SVEIKINA

Iš Romos popiežiaus vardu atsiųsta JAV lietuviams telegrama, kurioj išreiškiama šv. Tėvo viltis, kad lietuviai švędami savo Tėvynės 50 metų jubiliejų, bus ištikimi religinėms tradicijoms ir toliau tęs gilų krikščionišką gyvenimą.

DIDINGAS MINĖJIMAS

JAV įvyko keliose vietose plius ir didingas Lietuvos nepriklausomybės 50 metų minėjimas. Chicagoj šv. Kryžiaus bažnyčioje vysk. J. Rancanas laikė Mišias ir pamokslą pasakė prel. P. Silvinskas

Tą pačią dieną Washingtone Marjos Gimimo lietuviškoj koplyčioj vysk. V. Brizgys atnašavo šv. Mišias ir pasakė pamokslą. Evangelikų liuteronų bažnyčioje taip pat vyko pamaldos. Chicagoje Civic Center salėje įvyko didingas minėjimas su didele žmonių minia. Pagrindinę kalbą pasakė Lietuvos atstovas J. Kajeckas. Dainavos ansamblis sugiedojo kantatą «Kovotojai».

IŠ JAV LIETUVIŠKOS SPAUDOS

Antoj Amerikoj daugelis lietuviškų laikraščių irgi pagarsino ir džiaugėsi, kad Brazilijoj įsteigta grynai lietuviška parapija, o kardinolo kalbą kai kurie lietuviai išsikirpo iš laikraščių ir laiko pasidėję po stiklu, kap kokią bran genybę.

BRONZINĖ ŽVAIGŽDĖ

Prelatas L. Paznokas iš Srantono apdovanotas žvaigžde už uolų ėjimą kapeliono pareigų Vietnamo kare.

IS KITUR

PIRMAS TOKS ŽINGSNIS BAŽNYČIOJE

Sv. Tėvas paskyrė 36 pata rėjus vatikano Kūrijoje ir iš jų 8 moterys ir 4 vyrai pasauliečiai.

AFRIKOS KATALIKAI

Tangaijos respublikoj šiemet Katalikų Bažnyčia švenčia šimto metų jubiliejų. Jaa yra du milijonai ir du šimtai tūkstančių katalikų. Bet skaičius vis nuolat auga. Tos valstybės katalikai labai uoliai darbuojasi socialinio ap rūpinimo ir švietimo srityse.

15 MILIJONŲ RAUPSUOTŲ

Pasaulyje dar yra 15 milijonų raupsuotų žmonių. Šaukiamasi geros širdies žmonių pagalbos. Viena Vokietija pra eitais metais suaukojo 7 milijonus markių. O Montrealio kardinolas atsisakė nuo savo arkivyskupo sosto ir išvyko į Afriką pagelbėti raupsuotiesiems.

IŠLEISTAS LIETUVOS ŽENKLIUKAS

Siaurės Amerikoj Lietuvos 50 metų jubiliejui paminėti išleistas gražus lietuviškas ženklukas prisegamas prie krūtinės. Auksinis — 6 dol., sidabrinis — 3 dol.

ORTODOKSAI KUNIGAI

Iš Maskvos atvyko į Romą du ortodoksų kunigai ir apsigyveno jėzuitų vedamoje «Rusicum» kolegijoje. Jie kartu su katalikų studentais meldžiasi ir studijuoja.

ANGLIKONŲ ARKIVYSKUPAS

Perėjęs į Katalikų Bažnyčią anglikonų arkivyskupas De Blank nesenai mirė ir palaidotas Westminsterio katedroje. Laidotuvėse dalyvavo Apaštalo Sosto delegatas ark. I. Cardinale ir anglikonų ark. M. Ramsey.

MIRĖ KUN. PR. GARMUS

Floridos mieste Miami mirė 80 metų lietuvis senelis kun. Pr. Garmus, T. J. Bružiko tolimas giminaitis. Mūsų misijonierius, lankydamasis JAV, dažnai apsidėdavo pas sve-

Lietuvos Laisvės Kovos Metai

Šio «M. L.» nr. garbės leidėjas yra Kazimieras Gaulia

IŠ RIO DE JANEIRO

Šių Lietuvos Laisvės Kovos metų 22 numeris yra leidžiamas ir apmokamas mūsų uolios spaudos platintojos Uršulės Gaulienės antrojo sūnaus Kazimiero Gaulios. Šis stambus ir sumanus industrialas lietuvis labai atjaučia sunkius laikus mūsų lietuviškai spaudai ir dėlto mielai sutiko ją paremti. Ačiū Tau mielas Tautieti Kazimierai.

Dėkinga ML Administracija

Krikščionija

Londono The Times korespondentas Peter Nichols Romoje 1962-65 m. rašė reportažus apie Vatikano II susirinkimą. 1967 m. rudenį jis atkankė Europos kraštus, kuriuose katalikai sudaro gyventojų daugumą. Savo įspūdžiais pasidalino su The Times skaitytojais. Čia pateikiama tų įspūdžių santrauka.

Prieš dvejus metus baigėsi Vatikano II susirinkimas 1965 m. vyskupai grįžo namo patenkinti savo darbu. Jie žadėjo paaiškinti kokia nauja era išaušo. Aplankęs keletą valstybių Nichols atranda, kad vyskupai vėl žygiuoja už savo kaimenių, o ne jų priekyje.

VOKIETIJA

Po įspūdingo pasirodymo Vatikano II susirinkime. Centrinės problemos, triakis tarp vyskupų ir teologų: mišrios vedybos.

Vyskupų entuziazmo stoka vadovauti negalima aiškinti noru išsėtis ant susirinkimo

laurų. Kiekviename krašte yra skirtingos priežastys. Stipriausi murmėjimai prieš vyskupų neveiklumą girdimi Vokietijoje. Vokiečiai vyskupai sudarė gal pačią įspūdingiausią susirinkimo dalyvių grupę: drąsios minties ir savimi pasitikį, nes šalia savęs turėjo rimtus teologus, aštriai nuositeikę komos kurijos atžvilgiu ir bendri ekumeniškai, nes pats gyvenimas išmokė gyventi su protestantais, sudarančiais antrą pusę Vokietijos gyventojų. Susirinkimui pasibaigus vokietijos vyskupų konferencijos vadovybę iš Koelno kard. Frings perėmė jaunas Muencheno arkivyskupas kardinolas Doepfner.

Scena buvo paruošta veiksmui, tačiau to veiksmo Vokietijoj pasigenda na. Mišrios vedybos pilna kasdieninė kalba, atoriai atsukti į žmones ir parapijos laikosi susirinkimo liturginių reformų. Ekumeniniai susitikimai palengvėjo ir padažnėjo. Pavyzdžiui šiemet Tuebingene katalikų ir liuteronų fakultetų studentai pirmą kartą drauge suplanavo savo bendrą veiklos programą.

Kiekvienas kraštas turi savo dominuojančią problemą, kurios šviesoje įvertinamas vyskupų darbas, Vokietijoj tokia centrinė problema yra mišrios vedybos. Seniau buvo "kieko valdžia, to ir religija". Paskutinis karas visai pakeitė. Todėl vedybos tarp katalikų ir protestantų yra natūrali gyventojų susimaišymo paseka. Krašto katalikai jaučia, kad dabartinie priėjimas prie mišrių vedybų yra per daug juridiškas. Pavyzdžiui, reikalavimas išgauti pažadus dėl vaikų katalikiško auklėjimo esąs ne vietoje šiame amžiuje, kada taip pabrėžiama asmenų atsakomybė. Teologai kalba, kad jie mišrių vedybų klausimą buvo gerai paruošę susitikimui, tik vyskupai neįstengė argumentuoti posėdžių salėje.

(Bus daugiau)

Kunigo Ragauskos tragiškoji dalis

STASYS YLA

Tikinčioji visuomenė visada jautriai pergyvena kunigo pasitraukimą iš savo kelio. Tačiau kunigas yra žmogus ir, kaip kiekvienas kitas, gali netesėti savo pašaukime. Tekiam žiaganui būna įvairių psichologinių ir moralinių priežasčių. Dėlto joks kunigas nemeta akmenis į pasitraukusį iš kunigystės konfratrą, nors ir apgaili. Nevienas savo žygio gailisi vėliau ir išmetusių kunigystę. Tai būna neišvengiama įmintingo netesėjimo tragika. Tačiau i desnė tragika, kai metęs kunigystę, meta tikėjimą, netgi išeina į atvirą kovą. Toks buvo kunigas Jonas Ragauskas, miręs vilniuje prieš keletą mėnesių ir dabar tebe- garbinamas sovietinėje «Liesoje» kaip «žmogus, neapken- tęs veidmainystės». (1967. XII. 26).

JAU NEPIRMAS

Jonas Ragauskas nebuvo vienintelis toks ekskunigas mūsų istorijoje. Anksčiau prieš jį buvo kunigai Vladas Dembskis (miręs 1913), Liudas Adomuskas (g. 1880), Pranas Vilūnas (miręs 1938 Rusijoje). Pirmasis, globojamas dr. J. Šliūpo Amerikoje, talkino savo raštais laisvamybei skieisti. Antrieji du tapo socialistais, vėliau ir komunistais, rašė prirašė įvairių dalykų prieš religiją. Jų įtaka nesiekė platesnės visuomenės, nes neturėjo organizuoto ramsčio kaip kun. Ragauskas. Šis įsijungė ar buvo įjungtas į sovietinės ateizmo propagandos ratą ir jame judėjo ištisus 20 metų. Vazinėjo jis su paskaitomis, rašinėjo straipsnius ir

ruošė ateistines brošiūras.

VELIONIŲ RAŠTAI

Svarbiausi jo raštai bene bus dvi stambios knygos: «Ite, missa est» (1960) ir «Menoriu dangaus» (1963). Pirmoji biografinė, antroji polemikinė. Iš savo biografijos autorius ima «tik dalį, kas siejasi su religine pasaulėžiūra ir jos pasikeitimu». Autorius šios savo biografijos nedrįsta vadinti autobiografija, nes medžiaga yra ašvai literatūriškai aptvarkyta. — greičiausiai ne jo vieno, kaip galima pastebėti knyga skaitant, Pasinešimas literatūrinti savo «išpažintį» primena Putino «Altorių šešėlius». Kaip pas Putiną apstu psichologinės savęs analizės, taip ir pas Ragauską, tik pas Putiną viena pagrindinė tezė — poetui sunku būti kunigu, o pas Ragauską — kunigui sunku būti tikinčiuoju. Ragauskas stengė stengėsi save ir skaitytojus įtikinti, kad jo ideologinis pasaulėžiūrinis pasikeitimas vyko laipsniškai psichologinio persivertimo, gal užžio bei skeldėjimo keliu. Putinas neįrodė savo tezės ir ypač jos nepatvirtino vėliau gyvenime — nepasidarė ddesniu poetu. Gal nė kiek nemažesniais poetais buvo ir tie, kurie liko kunigais. Žymiai sunkesnis pasirodė Ragauskos uždavinys. Psichologinė asmeninė jo krizė ar lūžis, nors kaip būtų palietęs religingumą bei religinį jo gyvenimą, toli gražu neįrodo, jog pati religija nebūtų serinama su protu ar ji neturėtų atramos žmogaus prigimtyje. Šitai matyt jautė pats autorius, nes nes-

tenkino «įrodymais» iš savo paties gyvenimo, bet mobili- zavo medžiagą ir iš kitų kunigu. Iš «platesnės medžiagos» jis stengėsi apibendrinti tezinę savo išvadą, mažu mažiausiai bent tiek, kad ir kiti kunigai nesą tvirti savo įsitikinimuose. Ši medžiaga iš kitų kunigų gyvenimo taip «suliteratūrinta», kad dvelkia vietomis anekdotais, vietomis — propagandainiu falsifikatu.

KUNIGYSTĖ KALTA?

Vesdamas savo tezės gija per visą pirmąją knygą, autorius į galą ima pats sau prieštarauti. Iš rašo, kad «daugelio tų, kurie nebenori būti kunigais pasaulėžiūra iš esmės būna idealistinė. Netgi ne vienas ir iš ekskunigų Dievą tebetiki, kad dvasiški, aplamai, yra tikintys žmonės ir jie religiją žmonėms skelbia nuoširdžiai». Dėlto kunigus vadinti liaudies mulkintojais ir apgaulinėjais Ragauskas laiko «vulgaria ir iš

kreipta pažiūra, nors kai kam gal atrodančia kovinga». Tokia pažiūra šauna pro šalį ir mokslinei ateistinei propagandai nieko, išskyrus žalą, deduoja» (470 p.). Ir po šių žodžių Ragauskas visdėlto teigia: «Jei nebūčiau tapęs kunigu, galimas daktas, būčiau dar ir iki šiol išlikęs tikinčiu» (416 p.). Taip jis ir lieka neįrodęs savo tezės, kad krikščioniškoji pasaulėžiūra, pati religija, Bažnyčia ar kunigystė galėtų kunigą atvesti į materializmą bei ateizmą.

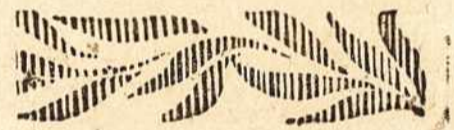
MEILĖS ĮNKLESE

Šis Ragauskos bandymas taip pat nėra naujas mūsų gyvenime. Po Mykolaičio-Putino «Altorių šešėlių» Jucaitis parašė net ištisą studiją, pavadintą «Bedieviai kunigų seminarijoje». Autorius, laisvamaniškai apsisprendęs bandė jaunųjų Mykolaičio romano klierikų abejones naiviai interpretuoti kaip jų bedievybę. Abejojimai yra natūralūs bręstančiam jaunuoliui. Tos dvi bren-

dimo pakopos ir pasižymi krutinėm apraiškom. Iš tos pakopos sustoja kritiškume tie, kurie bręsta nenormaliai.

Ragauskas darė tą pačią klaidą, kaip ir Jucaitis: jau stovėdamas kritiškame tarpsnyje, jieskojo medžiagos savo tezei įrodyti. Jau antrajame kunigystės penkmetyje jis pradėjęs bendrauti su savo buvusiu mokine, keistis laškais, nekaltai džiaugtis meile ir kartu kankintis. Apsisprendęs jos nebepalikti, jis pradėjęs kovą su savim, bandęs užgniaužti meilę, daug me dės. Kai Panevėžio vyskupas pasiūlęs imtis kunigų seminarijos dvasio vadovo pareigų, jis priėmęs, tikėdamasis savo kovoj rasti laiminą gesn sprendimą; de ja, neradęs, apsisprendė palikti kunigystę. Jei autorius būtų sustojęs ties šia teze, kad kunigystė nesuderinama su išaugusia ir sueipynusia meile, jis būtų likęs pats sau logiškas. Bet kai jis įrodinėja nebetilpęs kunigystėj persivertimo į «naują» pasaulėžiūrą, juntamai darosi neblogiškas pats sau. Šitos pastangos knygoje taip dirbtinai tempiamos kad virsta jam pačiam lyg sunkiausia našta. Vientisėnis jis pasirodo, nors ir aštrėnis, antroje knygoje «Menoriu dangaus». Čia jis palieka nuo šaliai psichologiją ir sto i tik materialistinės pasaulėžiūros bei ateizmo plotmėj. Visdėlto ir šios knygos pabaigoj vėl grįžta prie psichologinių pavyzdžių, kaip ir pirmoje knygoje, vėl kedena «suliteratūrintai» veigiamus kunigų pavyzdžius ir vėl atsiduria savo tiškoj painiavoje.

(pabaiga 4 pusl.)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija
R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:
15 de Novembro, 244
4 o Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 362

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Gintarė Banatyte-Ivaškiene

Baltasis Stumbras

PREMIJUOTA ISTORINĖ APYSAKA JAUNIMU

(tęsinys)

— Jei taip, tai gal magistras tyčia papildomai atsiunčia kalavijuočių jų darbams padėti.

— Tikriausiai: iš pažiūros neatrodo, kad bent vienas iš jų būtų riteris. Tai tik paprasti kilpiniškai, ietiniškai. Riteriai negyventų miške, vietoje savo patogių pilių.

— O aš mačiau vieną tikrą riterį Avaro trobelėje. Ne leisk, Praamžiau, kad į jo naugus pakliučiau, Jis yra sėdėjęs kelis metus Striūbo pože myje, Paskui kažin kokiū būdu pabėgo, Matytumėte, kaip gerai mūsiškiai kalba!

— Būtinai turėtų Mindaugas apie tai sužinoti, — kalbasi berniukai.

Tuo metu pro jų galvas prazvimbia pirmoji liepsnojan- ti strėlė. Dar ilgai akyse lieka jos deganti nakties tamsoje juosta. Šioji dėkui Praamžiu, nukrinta į kiemą ir uždūsta jo smėlyje. Bet ar taip

mums laimingai kris ir antroji, trečioji?...

— Avaras nori mus nuvarginti. Žino, kad tuoj šokinėsim pasitūsiamame gaisrų gesinimo šokyje. Jiems daug lengviau padegti nei mums užgesinti. Kai visi iš nuovargio alpsime, jie be vargo sueis vidun. O, kad turėčiau dar bent dešimtį vyrų! Judu vaikina, prižiūrėkite ugnį. Jei kaimynų sargybos nemiega, suilauksime pagalbos, — viliasi Lokys.

— Už Striūbo sargybas aš beveik galiu atsakyti, — paraudęs reikšmingu balsu pasako Audrys. — Joms vadovauja Barys..

— Žinau, žinau! Puikus vyras. Iš teu kaip tik ir tikimės didžiausios paramos. Judu su Gendručiu sekite aplinką ir, ką tik įtartina pastebėję, pra- neškite man. Neišleiskite tų žiburėlių iš akių ir nuitarpa- vę taikykite į juos strėles — gal nusmeigsite kokį plėšiką. Taigi, taigi, bet ir strėles tu-

rime taupyti... — Lokys, išsitiesęs visu savo aukštu, raumeningu kūnu, dingsta kuoro angoje.

Audriui gaila šio savo pareigoms ištikimo kario. Nuo jo teisingo sprendimo priklausys net ir krivio Gedainio likimas.

— Kad nors tu, Drauguži, mokėtum šaudyti, — pusiau juokais kreipiasi Audrys į vilkiuką.

Šis krustelia, pakelia apsimiegojusią galvą nuo prišaki- nių letenų ir suurzgęs vėl užmiega.

— Pavargai, vargšeli, ir tu, — gailauja jis vilkiuko.

— Žinoma, kad pavargau! Visą ramovę aplaksčiau! — Manydamas, kad Audrys jį kalbina, atsiliepia, įeidamas pro kuoro angą, Gendrutis.

— Kažin kas daugiau pavargo — tavo kojos, ar liežuvis, Gendrutis?

— Nesijuok iš mano liežuvio, o klausyk ką jis tau pasakys, — ši kartą visai nesupykęs atkerta vaikas.

Švyst! prašvilpia deguolė Švyst! iš rytų pusės dar vie-

na. Bet jos dar nekludo: per toli vyrai taiko. Kai lyžtelės kurį šiaudinį stogą, tada vyruti, ir mudu vaadenį pilsime.

Berniukai paleidžia keletą strėlių prieš švieselių link. Kalavijuočiai, matyt, vėl savo dideliais skydais atsivėrę, nes tik dunktelia, ir nieko.

— Tai nori žinoti, kodėl Avaras mus iškepti žada?

— Aš vis maniau, kad jie mūsų ieško, ar gal maisto pasigrobtį atėjo...

— Éė, tai niekis! Jei tik dėl maisto — nepadeginėtu. Tada susidorotume su visa gauja. Avaras nori Ramintą pagrobtį!

— Kas tau sakė?

— Niekas. Tu pats juokei- si, kad aš per dideles ausis turiu. Kai nubėgau pas krivį pranešti apie degančias strėles, jo kambaryje neradau. Jis ir Raminta buvo pas Rintą.

Įeidamas nugirdau Ramin- tos žodžius: «Jis manes gyvos nepaims!» Tada krivis ra- mino, kad greitai ateis pa- galba, o iki tol paskirs Drau-

gužį ją saugoti... Bet aš vis tiek negaliu suprasti. Jei Avaras nori Rintą pagrobtį, ko dėl anksčiau nebandė? Ko laukė iki šios dienos?

— O man jau pradeda aiškėti. — lyg pats sau kalba Audrys. — Jis lig šiol neturėjo progos čia atsitrekti. Kalavijuočiai plėšikai tiek ne vargtų dėl vienos moteriškės, jei ne būtinas jiems reikalas išžudyti visus ramovės gyven- tojus. Išžudžius nebebus, kas praneša Mindaugui apie jų darbus,

— Būčiau pamiršęs, Audry! Klausyk, ką girdėjau apie pa- čią Ramintą. Sakoma, kad ji labai žymaus rikio duktė, slapstydamosi nuo kažin ko prieš keletą metų atėjo Vai- voron. Krivis Gedainis pri- ėmė.

— Įdomu, kodėl pas savo gimines kurioje nors pilyje neužsidarė? Juk pilyse sau- giausia.

(B. D.)

LIETUVA

„NOSSA LITUANIA“
RUA LITUANIA, 07
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 10,00 visoje P Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25,00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$60 00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 20 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 15,00 paskutiniame N Cr. \$ 10,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 5,00 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Sudainuokim Visi!

Kam teko dalyvauti Dainų Šventėse tiek Lietuvoje, tiek Š. Amerikoje, tas atsimena, kokio tai buvo gražaus džiaugsmo dienos! Lietuviui daina plaukia iš pat širdies gelmių ir jis visa širdimi ją klausomasi.

Seniai bebuvo S. Paulyje didelė dainų šventė. Vienam chorui tokią suorganizuoti labai sunku. O juk jau eilė metų kaip bebuvo likęs vienai vienas choras iš seniau buvusių keturių.

Dabar vėl turime du chorą. Praėjęs Vasario 16 minėjimas parodė kad tie du chorai galėtų surengti gražią dainų šventę. Tat kodėl nesiminti to gražaus lietuviško darbo?

Juk tebeimime 50 metų Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo sukaktį. Jokiu būdu negalima pasitenkinti ta proga tik vienu Vasario 16 paminėjimu. Ir kuo didingesniu begalėtume pasirodyti ne vien lietuviams, bet ir savo draugams brazilams jei ne gerai surengta Dainų šventė?

Dainų šventė galėtų turėti dvi dalis. Viena būtų abiejų chorų pasirodymai tiek su savo atskirai sudainuojamomis dainomis, tiek abu drauge. Kitą dainų šventės dalį galėtų atlikti drauge mums visiems žinomiausias ir mėgiamiausias dainas. Žinoma, eiktų iš anksto paskelbti, kurios dainos bus visų dainuojamos ir net atspaudinti jų žodžius.

Su gera jau dabar pradėtina propaganda būtų galima sutraukti arti tūkstančio klausytojų. O jei jų didžiama įjungtų į bendrą dainą, tai būtų tikrai įspūdinga!

Tat ko reikia? Reikia tik tuojau pat abiejų chorų vado vybės susitartų tokią šventę rengti. Antra, reikia, kad São Paulyje esantieji muzikai susirinkę nustatytų šventės programą, t.y. abiejų chorų ir dainuosime dainas. Trečia, reikia sukelti entuziazmą, kad chorų nariai dalyvautų ištikimai repeticijose.

Kada tokią dainų šventę ruošti? Siulome 8 dieną rugėjo. Ji ir Nepriklausomoje Lietuvoje buvo valstybinė šventė, ji ir mums dera minėti. (Juk tai ir Šiluvos atleidų proga!)

Tikimė, kad po šio atsisaukimo mūsų muzikai ir chorų vadovybės per savaitę laiko susitiks, pasitars ir ML klatame numeryje painformuos, kas nutarta.

T. T. Jėzuitu aplinkraštis

Lietuviškos šv. Kazimiero asmeninės parapijos kunigai kreipiamės į S. Paulo ir Santo André vyskupijose mūsų jurisdikcijoje esančius lietuvius katalikus.

Per Krikštą ir ypač per Su tvirtinimo Sakramentą Jūs įžengėte į Kristaus karį ir tapote Kristaus Kunigystės dalyviai.

Vatikano II-sis Vyskupų suvažiavimas ypatingai tą dalyką išskėlė ir pabrėžė, kad visi katalikai eiti į pagalbą kunigams ir jiems padėti apaštalauti.

Mūsų Lietuvos šventojo Kazimiero neseniai įsteigtoji asmeninė parapija, apimanti plačiai išsimėčius abiejų vyskupijų lietuvius ir jų vaikus, turi vos 3 kunigus, o jų nepa-

kaktų ir 10.

Tat ir prie geriausių norų negalime visų apimti, visų apilankyti ir visų pasiekti. Tuo tikslu šaukiame visus parapijiečius į apaštališką talką.

1. Praneskite adresus tų, kurių lietuvių kunigas dar nėra aplankęs.

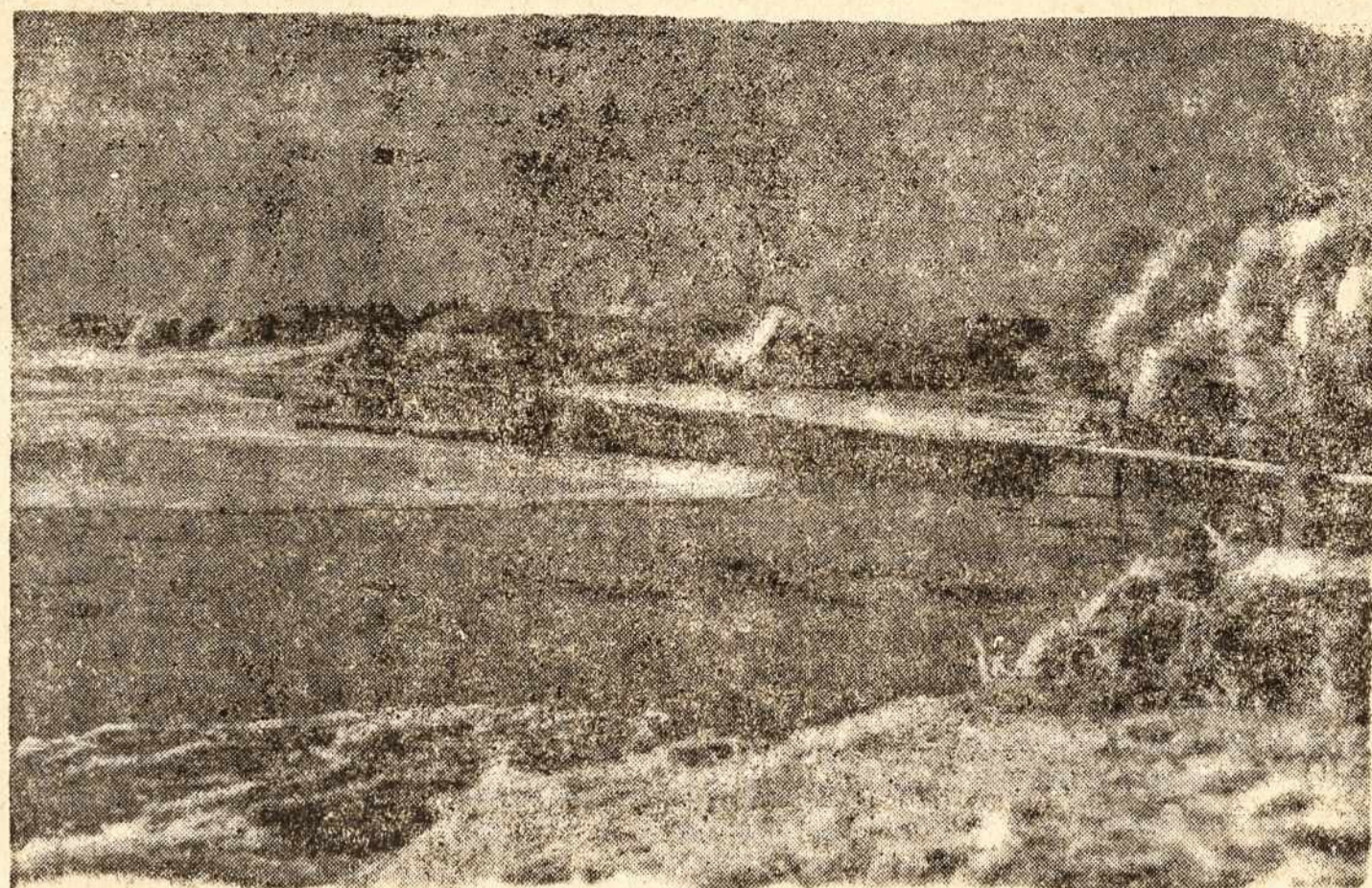
2. Duokite žinoti, kurios moterytės reikia bažnytiniai sutvarkyti. Turime leidimą lengvai viską sutvarkyti.

3. Pasakykite, kuriuose namuose yra ligonių, senelių ir invalidų.

4. Praneškite, kuriuos lietuvius susiepti.

PAMALDOS

Kiekvienoje didesneje lietuvių grupėje norime atlaikyti

Gražus Lietuvos vaizdas.

Kaip aš vertinu tai, kas šiais laikais dedasi Baznyčioje

PRANAS RAZMINAS

«Laiškų Lietuviams» konkurse šiam Prano Razmino ir Juozo Toliušio straipsniams buvo padalinta antroji ir trečioji premijai

(pabaiga)

PERTEMPTAS EKUMENINIS STROPUMAS?

Ekstravagancija nepritampa nei prie vadovavimo, nei prie apaštalavimo. Ji yra neigiama vienybės apraiška. Toks mūsų aplinkoje pasirodęs religijos vadovėlis niekuo neprisidėjo prie krikšč. vienybės stiprinimo. Katalikai žino, kad yra šventųjų iš visų rasių, tačiau jie savo vardus įrašė į šventųjų knygas, mylėdami savo brolius, Argi buvo reikalinga ieškoti tokių pavyzdžių ir paskelbti juos palyginimui ir sekimui savo tikintiesiems? Net tie tikintieji, kurie iš savo dvasios vadų laukė daugiau lengvatų, nuo tokio neapdairumo su pasipiktinimu nusisuka.

Kaip matome, ekumeninės vienybės pavojų yra ir ten, kur, rodos, eiliniai tikintieji negalėtų ir tikėtis. Negalima vienybės minties perteikti kitiems, patiems neišmokus vieningai gyventi ir išpažinti. «Nors ir nežmoniška, kad tik kitiškai» — nėra mums nei priimtina, nei sektina. Tikėjimas nestiprinamas nežinoma ateitimi ir klaidingomis prielaidomis, bet labiau praeities patirtimi. Jau du tūkstančiai metų, kaip kenčia ir mirsta milijonai kankinų ir didžiųjų dorybių krikščionių. Tad pilnai suprantamas ir daugelio Bažnyčios dignitorių atsargumas su kai kuriomis aišbandytomis naujovėmis.

Sakysim, mūsųose diskretis kas laidojimo ir kapinių ginčas yra iš esmės ne toks jau paprastas ir lengvai užmirštamas. Čia neužtektų tik vieni kitiems papriekiašt uti. Atrodo, kad mūsų artumoje kylantieji nesklaidumai yra dialogo stoka. Mes vis dar vengia

me kalbėtis ir kultūringa nuomonėmis pasikeisti. Dialogas gali būti tik laisvo su laisvu. Negalima laukti rimto dialogo viršininko su valdinium, jei valdinys dėl kurio nors charakterio bruožo lengvai atsiduria už durų, o į jo vietą pakviečiamas kitas, sukalbamesnis. Tai vis mūsų gyvenimo disonansai.

Bažnyčios ir pasaulio krizė neigiamai veikia į vienybės idėją, kai šiuo metu kiekvieną krikščionį turėtų traukti ne tik tobulas evangelijos žodis bet ir gamtos tobulas jo pritaikymas gyvenime. Tačiau šiandien sunku pasakyti, ar krikščionių masės nusiteikusios bent trokšti tobulumo. Daug ženklų rodo, kad jų gyvenimas eina priešinga evangelijos dvasiai kryptimi. Pasaulio dulkės ant visų luomų ir paaukimo kojų rado labiausiai pasaulėjimą negu apaštališką uolumą. Kyla klausimas, ar katalikų masės naująją Bažnyčios dvasią nesuaprinta tik kaip visą virtinę lengvatų paogėsimą gyvenimui? Tomis savo nuotakomis jos krizę ne mažina, bet didina, turėdamos net teologų savo pusėje. Yra tikinčiųjų, kurie ir gerai pažindami krikščionybės principus, kasdieniniame gyvenime elgiasi pagoniškai, tarsi jokie gyvenimo principai jų nesaistytų. Jie visados ieško lengvatų, pro kurias galėtų su savo gyvenimo silpnėmis pralįsti. Tai autobulėjimo vyksmas, tai linkimas į išsivaizdavimą iš krikščioniškųjų principų. Jų religinio gyvenimo esmės supratimas yra apgailėtina žemas. Viškas, ką Bažnyčia paskebia kaip palengvinimus jų prumama ir suprantama, kaip krikščioniškųjų principų

(pabaiga 5 pus.)

pamaldas ar praveisti misijas. Jau dvylikoj vietų nors kartą per mėnesį laikome. Tik labai prašome, paraginkite, kad daugiau žmonių ateitų, kad nereikėtų jų uždaryti, kaip tai atsitiko vienoje vietovėje. Neužmirškite, kad dabar yra pareiga, kaip tikrų parapijiečių, tėvų ir vaikų, atėti į savo lietuviškas pamaldas.

Yra gautas leidimas namuose laikyti šv. Mišias. Jau keturiose vietose jos buvo atlaikytos. Tuo pat šeimoj laike Mišių buvo suteiktas moterytės sakramentas. Kitoj, laikytos Mišios ligonei, kuri jau jau 20 metų negalėjo nueiti į bažnyčią. Tokiais atvejais prieina daug žmonių, kartais daugiau negu bažnyčioje per lietuviškas pamaldas. Nepra-leiskite progų.

Į GALIOTINIAI

Laikraštis ne visus pasiekia ir neturime radio. Dėl to ieškome uolesni parapijos narių: vyrų, moterų ir ypač jau nuolių, kurie apsiimtų būti parapijos įgaliotiniais ir per kuriuos būtų galima susaukti žmones ir per juos perduoti reikalingas žinias.

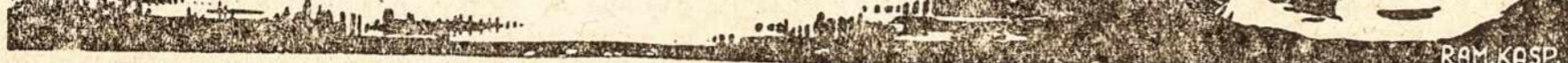
Prašome tokius asmelis nurodyti arba pasisiūlyti. Bažnyčia labai nori, kaip viršūnį minėjome, kad patys parapijiečiai uoliai dalyvautų Bažnyčios reikaluose ir gyvenime.

ŠEIMŲ PAAUKOJIMAS

Norime paaukoti visų lietuvių šeimas Švenčiausiajį Jėzų Širdžiai. Įsigykite Jėzų Širdies paveikslą ar statulą. Pakvieskite kunigą. Jis galėtų tą progą šeimoje atlaikyti šv. Mišias ir paaukoti visą šeimą Jėzų Širdžiai. Kai mynai lietuvių galėtų dalyvauti tokiose iškilmėse. Patarina tai daryti šiekiomis dienomis vakarais, kat visi šeimos nariai namie. Būtų labai gražu ir Dievo palaima nužengti į tuos namus. Tat į darbą, Brangūs Parapijiečiai. Telaimina Jus Dievas!

Šv. Kazimiero Parapijos Kunigai

Jaunystės AIDAS

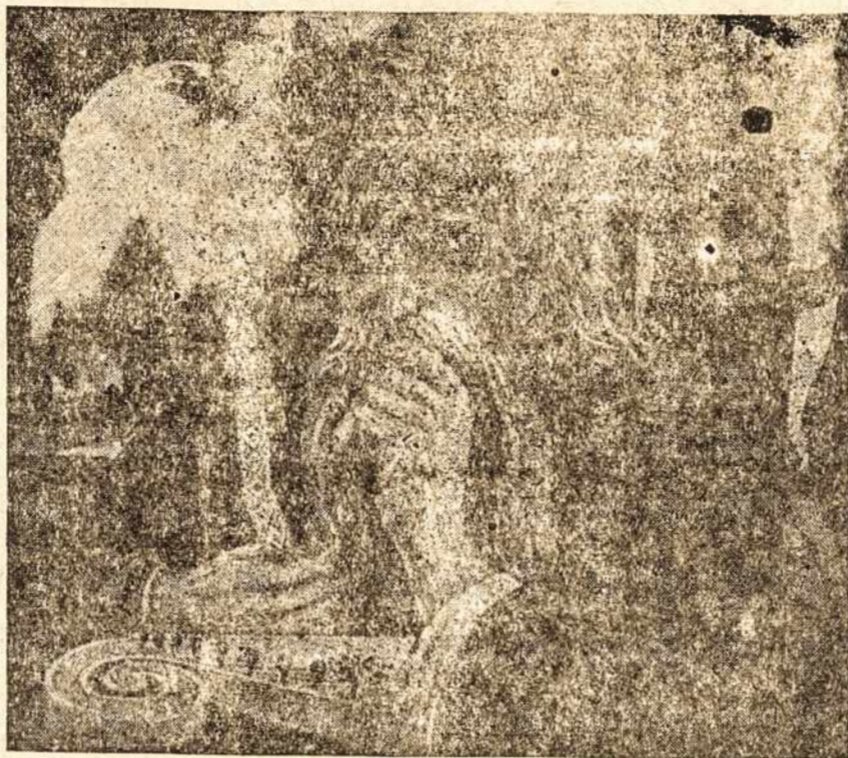
RAM. KASP.

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS

Gyvuosius apverkiu

PUTINAS

Rūsčių dienų kerštingi sūnūs,
Nepalaimos herėjai,
Visais keliais, visom kryptim
Su juoda prievartos mintim,
Jūs žengiat nuožmus ir pikti,
likimo baimės pasmerkti.
Kur krinta jūs šešėlis,
Ten džiūta skaisčioš gėlės,
Po šimne jūs koja
Kantrus akmuo vaitoja,
Nuo jūs burnų nuodingo kvapo
Vaiduokliai keliai iš kapo.
Klaikiam šios žemės pragare
Jūs trypiate sėkla nemaria
Ir žydit labai apgaulingais žiedais,
Ir nokstate dvokiančiais nuodais.
Tvaiku to mlo ir žabangų,
Vivos piango (gyvuosius apverkiu).

Senas kankuolikas

Si taip apgieda mūsų poetas rusų įsiveržimą
Lietuvon.

Pilies bokštas ar vėjo gaidys

PHAMER TOTH

Viduriniai amžiai statytuose miestuose dažnai yra išlikusių griuvėsių, o kartais net sveikų senovinių pilių. Nors pati pilis dažniausiai esti sugriuvusi, bet bokštai paprastai dar sveiki stovi, rodos, nekrepdami nė dėmesio į galingą viską naikinančio laiko jėgą. Šitie šimtmečiai sargai, akmeninėmis akimis žiūri į modernišką gyvenimą, atrodo lyg kokie cha akterio simboliai: jų papėdėse eina amžinas kitimas, nepaliaujas judėjimas ir veiksmas, o jie stovi nepajudinami — ištisus amžius!

Kaip kadaise šitie bokštai buvo didžiausia pilies gyventojų apsauga, taip dabar žmonijos apsauga yra tvirtas būdo vyrai. Tie šalti akmenys, rodos, sako: «Į kurią vietą pašaukimas tave pastatė, ten ir stovėk, nė valandėlės jos ne palikdamas. Ne viena diena mes buvom pastatyti. Mes daug kaštavom akmenų, daug prakaito ir ištvermės, Bet už tai dabar stovime per ištisus šimtmečius».

Ar ne tiesa, mano drauge, kad tavo valia per daug greitai pasiduoda nusivylimui. Juk tu dažnai jaunuolišku karštumu pasiryžti eiti būdo lavinimo keliu, pasiryžti kurti savo vidaus kultūrą. Bet prabėga kelios valandos, kelios dienos, kelios savaitės, užsidegimas išblėsta — ir tu lieki toks pat, kaip ir pirma buvai. Reikia ištisų metų, ištisų dešimtmečių, kad vieną gražią dieną pasijustum esąs tvirtos būdo vyras. Nuodėmės kelias pradžioje malonus, papuoštas viliojančiomis gėlėmis. Bet jo pabrigoje laukia tavęs baisūs sunaikinimas. Priešingai, dorybių kelias pradžioje sunkus, toliau lengvėja, o gale tavęs laukia visiška sąžinės ramybė.

Bet dar kartą dirstelėk į to akmeninio bokšto viršūnę. Ar nematai, kad ten kažkas sukinėjasi? Tai krypta į vieną pusę, tai į kitą, tai vėl

aplinkui apsisuka. Aha, tai vėjo gaidys! Jis neturi pastovios krypties, neturi tvirtos pamato nes tam ir padarytas, kad rodytų iš kur vėjas pučia. Jis neturi pasakytume jokių principų, jokio būdo, nes jei turėtų, veltui vėjas pūstų — jis stovėtų vietoje, Paneigti principus, atmesti įsitikinimus dėl to, kad tuo būdu galima karjerą padaryti — tai tikrai yra vėjo gaidžio darbas. Ir sakyk, argi vyras yra tas, kurio darbai, kurio principai ir įsitikinimai esti kreipiami ten, kur nori žmonių nuomonė?

O kiek tokių jaunuolių ir pats pažįsti! Tai žmonės vaikščioja lyg nesavomis kojomis, tai dvasios kūdikiai, visur žiūri tik ten, ką kiti pasakys.

Sąžinė juos perspėja: «neskaityk šitos knygos! Girdėjai, kad ji pilna puvesių, kuriais suterši savo širdį!» — «Gerai, neskaitysiu!» — Bet ateina draugas: «O tu šventuolėli! Tu dar vis matyt, esi vaikas!» — «Ką? Aš vaikas?» — ir jis skaito tą knygą, ir murdo savo šviesią sąžinę į dorinį purvą.

Sąžinė sako: «Neik į teatrą, nelankyk kino, mesk tą blogą draugystę!» — «Taip! Bet juk kiti eina, kiti laiko! Kodėl tik man negalima?»

Taip, taip! Tokiu pat būdu galvoja ir elgiasi visi vėjo gaidžiai. Tad dar pasvarstyk, kuo norėtum būti: ar pilies bokštas, ar vėjo gaidžiu, ar žmonių baimės, ar savo sąžinės vergu?

(IŠ JAUNUOLIO BŪDŲ)

Aš prarandu žada

STASYS YLA

Viena septyniolikmetė pradėjo dirbti vasarą. Darbas buvo įdomus — krautuvėje. Pereidavo daug žmonių — vyrų ir moterų, kartais vaikų. Kiekvienas kitoks. Bet ateidavo vienas ir «kan-kindavo».

— Kokią tu prekę man duodi, pasenusią!

Kitą kartą pastebėdavo:

— Kaip suvynioji, ar negalėtum geriau!

— Surūgęs žmogus! — galvojo mergaitė. —

Tikras priekaba!

Ji bandydavo nuo jo pabėgti — nususkti, kitą žmogų aptarnauti. Bet ne visada galėjo. Kadama prie jo, imdavo virpėti, pasikeisdavo jos balso tonas, užspringdavo kažkur gerklėje.

To žmogaus šešėlis mergaitę persekiojo net parėjus namo. Rodos, girdėjo jo balsą, matė jo veidą.

— Mama, aš nebeisiu! Negaliu daugiau.

— Kas atsitiko, ar persunku?

Ji vieką papasakojo, be mama tik nusijuokė:

— Nieko vaikeli, nieko blogo! Tokių žmonių nėra pasi. Jie nėra pikti, gal net labai geri. Jie pasako tiesiai, o kiti išėję galvoja: «prastas patarnavimas, matyt, naujokė.» Už jo atvirumą turėtum tik padėkoti.

(iš knygelės MODERNI MERGAITĖ)

(pabaiga iš 2 pusl.)

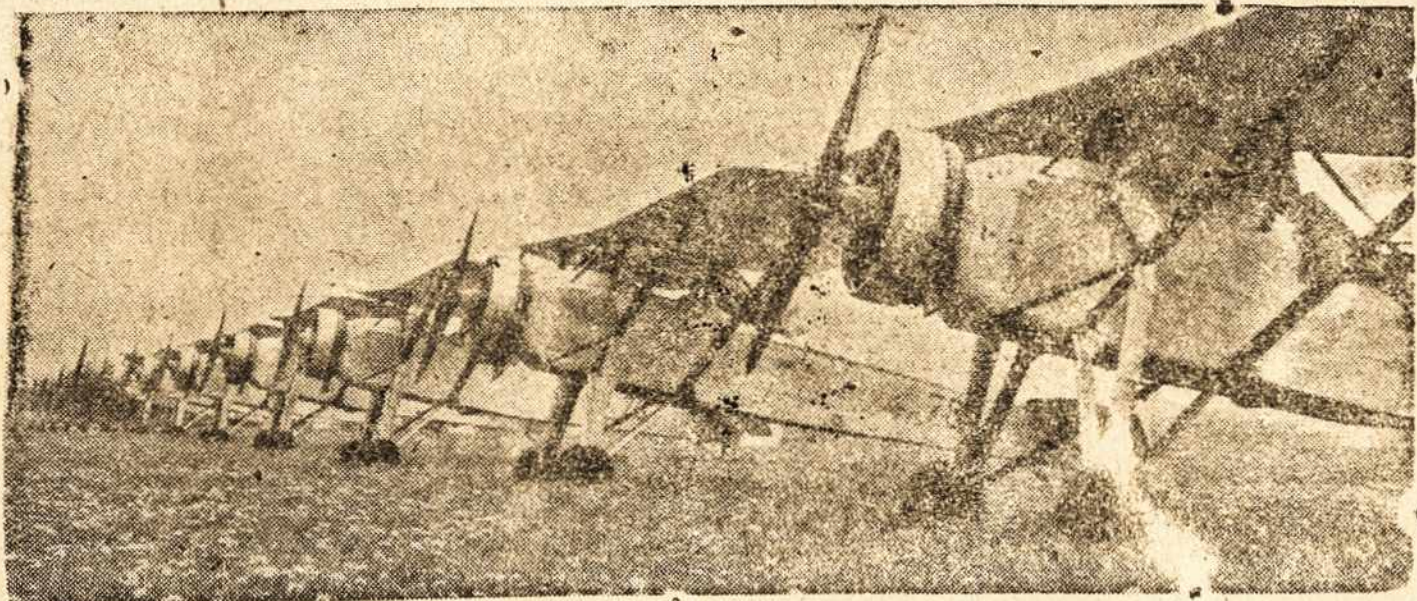
NEBAIGTAS ROMANAS

Šiom dviem knygom neirodęs savo tezės, lyg pats tai jausdamas, užsimoi parašyti naują biografinį romaną apie kun, Kazimierą Bumšą. Šis kunas buvo originalus augštaitis, sangailikas, buvojęs Amerikoje, prakelavęs daug parapijų Lietuvoje, jokio skandalo nepadaręs. Ką šiuo personažu Ragauskas norėjo parodyti, rašo «Tiesa», būtent — kaip «geras ir uolus kunas, mėgindamas tiksliai ir kruopščiai vadovautis gyvenime religijos mokymais, būtinai tampa indvidu, ne šio pasaulio būtybe». Šį romaną vos pradėjęs, autorius susirgo vėžiu, buvo nesėkmingai operuotas ir savo darbo nebegalėjo tęsti. Prieš pat miry kažkodėl panoro būti logiškas savo persiėmimui ir pasiprašė priimamas į komunistų partiją. Buvo priimtas tik kandidatu Tiesa tačiau rašo, kad iki paskutinio atodūsiu Jonas Ragauskas liko tvirtas ir nepalaužiamas savo įsitikinimuose. Ar ištikro buvo toks tvirtas, jei Tiesos žodžiais, buvo stebimi tie religingi žmonės, kurie ėjo lankyti rašytojo, matyt, tikėdamiesi paveikti jį, kad grįžtų prie Dievo? Laiškai iš Lietuvos neslepimai tvirtina, kad jis norėjęs prisiskauti kunigą, bet buvęs nuo to apsaugotas. Jau po Ragausko mirties Tiesoje buvo paskeibtas vienas paskuiniųjų jo laiškų, pavadintas «Ateistas ir mirtis». Ar tai buvo jo laiškas, ar ateistinio insututo falsifikatas, kas pasakys?

VISAI KITOKS PUTINAS

Įdomus supuolimas, kad gana artimu laiku paliko šią žemelę du ekskunigai — Ragauskas ir Putinas. Abu savo kuniginiais veikalais buvo patekę į daugelio sovietinių respublikų verstinę literatūrą. Abu šiuo metu dar gerbiami sovietinėje Lietuvos spaudoje plačiais straipsniais. Tačiau Putinas nesiprašė į partiją, neišpažino materializmo, nenusilenkė okupacinei tvarkai, protestavo tyliai, išsisukinėjo iš panaudojimų, sutvarkė savo vedybas bažnytiškai ir savo Bacho sonatą paliko nemirtingą himną Dievui. Tuo tarpu Ragauskas to nepajėgė padaryti, Gal po 20 metų labai intensyvios tarnybos sovietinei ideologinei propagandai buvo persunku grįžti. Pagaliau klausimas, ar jo veikla daugiau pakenkė tautai ir religijai, ar labiau užgrūdino tikinčiuosius, tvirtino savo kelyje kunigus, parodė gal nevienam ateistui, kokios bėrgždžios pastangos, net ir buvusio kunigo vardu, kovoti prieš Dievą. Ragauskas ne pirmas ir gal nepaskutinis toks personažas, kuriam pilniau suprasti dar neturime užtektinai medžiagos!

Lietuva turėjo savo konstrukcijos orlaivius

(pabaiga iš 3 pusl.)

apastovumas. Jiems nieko nėra pastovaus. Jei šiandieną leista tiek, tai rytoj bus leista daugiau. Tokie tebetiki tik dar į savo išmintį, kaip į ramsių gyvenimo kliuviniuose.

Štai masės praktikuojančių katalikų «tiki» į skyr bas, į gimdymo kontrole visomis valstybių toleruojamomis priedais, «tiki» į visų tikėjimų gerumą, tuo pačiu silpnai tikėdami į Kat. Bažnyčios dogmų neklaidingumą.

Kai kam gali atrodyti keista: vakar už pasinoko laisvą sulaužymą buvo sunkus prasi kaltinimas, šiandieną valgyk, kiek nori ir ko nori. Vakaramoningas žmogaus sutrukdymas ateiti į pasauli sunkus prasikaltimas, šiandieną teologai ir pasauliečiai laisvai diskutuoja pro ir contra, o rytoj atsiras ir lengvatų. Astrėja ir šventų dienų šventimo klausimas bei toms dienomis mišių išklaušymo sunkumai.

Su entuziazmu sutiktos pirmosios reformos, tačiau jau dabar pradėjama atvėti. Krikščionio gyvenimas gali susidėti tik iš lengvatų. Pa grindinis jo gyvenimo bruožas yra pareigos savo artimui visuomenei. Be pareigų nesuprantamos ir teisės, į kurias visi turi nesulaikomą linkimą. Ne visa bus galima palikti ir sąžinės teismui, nes netobula ir gyvenimo gali būti apgadinta.

DIDYSIS SAVŲ NAMŲ RŪPESTIS

Nenutolstant nuo savųjų namų, reikėtų manyti, kad lietuviai katalikai neatliks pilnai savo tautai įsipareigojimų kol neturės autoritetingos sielovados. Tam reikia labai kultūringo sąjūdžio.

Čia iškyla didžioji lietuvių katalikų tremtyje problema, nuo kurios vieni nusigręžia, kiti svyruoja, ir tik drąsesni ieško šiai problemai išspręsti kelių. Apie šį reikalą kalba jaunimas, jis turi tam rimto pagrindo. Kas nežino, kad savo tautoje yra lengviau gyventi ir savo tikėjimą išpažinti laimingi tie krikščionys, kurie po savo kojomis jaučia gimtąją žemę.

Mums reikia lietuvių apaštalo, kuris mus jungtų į vienybę. Prašyti apaštalo nėra mums jokio nepatogumo, bet dvasines gyvybės reikalas. Mes turime Bažnyčia didžiųjų pareigų, mes turime savo krikščioniškajai tautai neužmirštamų įsipareigojimų, tačiau mes jų neatliksime be apaštalo, kitusių iš mūsų tarpo, šitą žygį mes turime pradėti dabar. Tik jame neturėtų rasti vietos lengvapėdiškumas.

Po mišių liturgijos reformos, dabar kunigas meldžiasi su tikinčiuoju jo gimtosios kalbos žodžiais. ašiau kam ir tai nepatinka ir vis apgailėstauja buvusį kunigo atsiskykimą nuo tikinčiųjų.

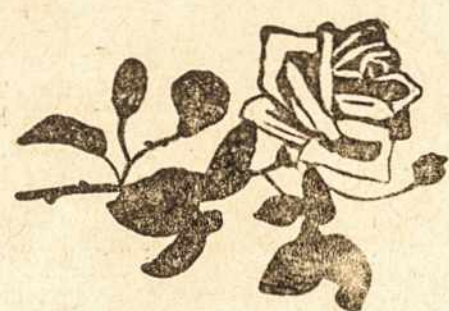
Tad dar visur pilna disonansų. Tie, kurie pilnai neįėjungę į reformų dvasią, pasiliks prieštaravimuose. Vis jiems bus negerai, vis neišku.

Jeigu kam nors gėda būti lietuviu ir mieliau glaudžiasi prie kitų, kai Bažnyčios susirinkimas buvo toks imielaširdingas visoms tautoms, sunku atrasti atleidžiantį žodį.

Lietuviui girdėti lietuvių kalbą savo bažnyčioje šiandien jau nėra malonė, bet teisė, ir tos teisės niekas neturėtų paneigti. Lietuvių kalba yra ne užsispyrimo reikalas, bet mūsų krikščioniškųjų tradicijų išlaikymo būtinybė. Krikščioniškosios tautos turi gražių elginių papročių. Nuo jų neatsisako ir tie tautos nariai, kurie dėl kurių nors priežasčių yra priversti palikti savo gimtąjį kraštą. Krikščioniškųjų tautų religiniai papročiai kaip tik eina su naująja ekumenine dvasia.

Reikia konstatuoti, kad lietuviai katalikai praeityje yra patyrę sunkių valandų ir tik

nuo savo mirtinų priešų, bet ir nuo savo tikėjimo brolių, Romai mus teko ginti ir nuo krikščionių va vadų savivaliavimų. Tačiau prie Romos mes visados glaudžiamės. Mes nenorime nei airėti, nei italėti, bet išlik lietuviams katalikais su savo krikščioniškais papročiais, savo kalba tol, kol mes jausime savo širdyje atsakomybę už savo tautos visų brolių dvasinį likimą. Būdami istorijos pamokytai ir turėdami pagrindo savo ypatingiems troškimams, negalime šave leisti nukreipti nuo savo tikslų ir pareigų dėl kurių nors tariamų nepatogumų ar baimės. Nieko mes nesiekiamo daugiau, kaip tik tai, kas mūsų brangiam tikėjimui ar tautinei gyvybei palaikyti yra būtina reikalinga.

ISIDĖMETINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde. Tel. 51-4011

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams. Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRŌN vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 Sāo Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kalna

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ŽINIAI

Lietuvos diplomatijos šefas p. St. Lozoraitis praneša, kad mirus įgaliotam ministeriui Dr. Erikui Mejeriui, Brazilijos lietuviams konsularinius patarnavimus (pasai, įvairūs liudijimai ir k.) laikinai atliks Lietuvos pasiuntunybė Urugvajuje. Jos adresas yra:

Legacion de Lituania
Ciudad de Paris 5836
Montevideo, Uruguay

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALŪRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS
ESTAMPAS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS
Rua Marechal Malet, 97 - 125 Tel. 63-5821 — V. Zelina V. Prudente
Caixa Postal 371 — Sāo Paulo

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

LEMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, situokite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefones: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967 — S. PAULO

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel 92-2263

LIETUVIŲ ŠAJUNGA BRAZILIJŲ — Pirmininkas p. Aleksandras Būmblys, Rua Gen. Fonseca Telės, 606 Tel. 81-6423.

Iždininkas p. JORGE GARCIA Rua Oratório, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Gamacan, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67, šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol

Mooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laikų kai turimos metinės ar 7 d. mišios;

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. Casa Verde, 17,15 val.

Antrą: Jaçana klierikų kopl. 8,30 val Bom Retire, 10 val. Utinga 16 30 val.,

Trečią: Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį: Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 10,30 val. v. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

Lietuvių Katalikių Moterų Draugija 2 d. birželio ruošia išvažiavimą į Eldorado, Sete Praias, re-aurante suičo.

PRAÉJUSI ŠEŠTADIENI VI

la zelinoje, Jaunimo Namuose buvo suorganizuotas «Mūsų Lietuvos» dvidešimtmečio paminėjimas. Organizavo aktyvioji šv. Juozapo Vyrų Brolija su savo pirmininku Juozu Matelioniu priešakyje. Buvo suruošta vakarienė. Stalai gražiai papuošti, skanūs tradiciniai valgiai. Nuotaika gyva, linksma. Salės viduryje didžiulis specialiai šiai progai paruoštas tortas. Garbės vietoje pastatyta puošni lentelė, kurioje Lietuvos esame mes gime» giesmės fone matėsi su abinti pa izymėjimo ženklai. Stalą palaikino Prel. P. Kagažinskis. Apmalšinus pirmąjį alkį, saiga dvi mergaitės pradėjo pokalbį (O. Matelionytė ir Skurkevičiūtė). Jos populiaru forma paaiškino šio pobūvio reikšmę. Jubiliejiniai ženkliai buvo įeikti keturiems «Mūsų Lietuvos» iniciatoriams: Prelatui Kagažinskiui, Juozui Matelionui, Broniui Šukevičiui ir moterų klubui Tamaičiūniui, dabartiniam ML redaktoriui Kun. J. Kidykui ir administratoriui Kun. J. Bružikui. Ankstyvesniam ML administratoriui Dr. A. Milui ir pirmajam ML prenumeratoriui p. Masiuliui. Gėlių puokštės buvo įteiktos nusipelnusioms ponios. Jonas Bajorinas trumpai, bet labai kondensuotai paminėjo visą «Mūsų Lietuvos» istoriją, suminėdamas svarbiausius asmenis ir jų nuveiktus darbus. Savo žodyje Prelatas Kagažinskis pabrėžė laikraščio būtinumo reikalą. Jurgis Šlioraitis išvystė mintį, kad tai esąs bendruomenės veidrodys.

Labai gražiai pasirodė L. Ralicko vadovaujamas vyrų ansamblis, akompanuojant Alfonsui Petraičiui. Galiausiai oficialiąją dalį užbaigė Juozas Matelionis pareiškdamas padėką visies dalyviams, visoms virėjoms ir patarnautojoms ir visiems talkininkams. Liuksmos dainos ir šokiai pasibaigė jau sekmadienio rytą.

Mooca

Jau atėjo lietuviškieji mišiolai. Kas buvo užsisakęs, gali atsimiti pas Tėvus Jėzuitus Mookoje.

Mišiolai yra labai gerai išleisti. Graži lietuvių kalba, sklindus vertimas. Po kasdienių mišių valdų yra įvairios kitos mūsų žmonių mėgiamos mados. Mišiolų kaina 16 naujų kruzeirų.

«AUŠROS» CHORO NARIAI — DÉMES! Bus labai svarbi repeticija ir pasitarimas šią šeštadienį, birželio pirmą dieną, 19 valandą. Visi na tai prašomi susirinkti.

«M. L.» PRENUMERATORIAI

Alfonsas Pupelis 25 ncr.
Aleksas Paškevičius 10 ncr.
Jonas Tatarūnas 12 ncr.
Po 10 ncr.: Magdalena Bartkevičienė, Liudvikas Karinkevičius.

ML REDAKTORIUS OBERUOTAS

Dvylikai dienų pasitraukė «M. L.» redaktorius T. Jonas Kidykas, S. J. akių operacijai į Campinas į Penido Burnier Institutą. Linkime mielam redaktoriui greitai sugrįžti į savo darbą.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M 10 647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Cap. Pacheco Chaves, 1200;

Vila Prudente, Tel. 63-5352

Irašyk savo vardą lietuviu tautos kankiniu koplyčioje sv. Petro Bazilikoje Romoje

Lietuvių Tautos Kankinių Atminimui

Aušros Vartų Šv. Marijos—Gailastingumo Motinos

Koplyčios Darbai Jau Pradėti.

Koplyčia Bus Baigta 1968 Metais,

Jeigu Laiku Surinksime Lėšas.

Visi Lietuviai, Ne Tik Suaugę, Bet Ir Vaikai

Prisidėkime Savo Auka Prie Šio

Mūsų Tautos Kankinių Paminklo.

Aukoms Adresas: Lithuanian Martyrs Chapel Fund

2701, W. 68 St, Chicago, Ill. 60629.

Amerikoje aukos yra nurašomos nuo mokesčių

(tax deductible).

PADĖKA

Svento Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkui Juozui Matelionui ir visiems Brolijos nariams už tą nuoširdų ir šaunų «Mūsų Lietuvos» dvidešimtmečio paminėjimą reiškiamo giliausią padėką.

«M. L.» Redakcija ir Administracija

TRAGISKŪJŲ BIRŽELIO IVYKŲ MĖNĖJIMAS pramato mas šiuo būdu. Birželio 16 dieną, 10 valandą S. Paulo katedroje Jo Eminencija Kardinolas Agnelo Rossi laikys specialias pamaldas pabaltiečiams: lietuviams, latviams ir estams. Visi tautiečiai yra kviečiami kuo skaitlingiau dalyvauti, Moterys ir mergaitės prašomos atvykti pasipuošusi s tautiniais drabužiais.

Trumpas skaudžių įvykių prisiminimas pramatomas Dr. Vinco Kudirkos (Mokoje) pagalpose. Smulkesnė programa bus pranešta vėliau.

Religinė instrukcinė konferencija bus birželio 9 dieną 16 valandą (vieną valandą prieš vakarines šv. Mišias). Dalyvius prašome atsinešti Naująjį Testamentą.

VILA ANASTACIO

Prieš keletą savaitių Vila Anastacio Mokyklos Būrelio pastangomis buvo prailgintas

bufto stogas. Anksčiau, rengiant vakarėlius ir pobūvius, nuolat reikėdavo dalį kiemo uždegti brezentu. Tai pareikalavdavo daug bereikalingo darbo ir nevisada būdavo galima lengvai gauti, kad kas paskolintų. Šiuos darbus atliko būrelio valdybos žmonės: Petras Žarkauskas, Juozas Valutis, Juozas Valutis, Stasys Zimantas, Antanas Simbelis ir Vincas Patinskas. Visas reikalingas medžio dalis finansavo Petras Karalkevičius, Visas darbas būreliui kaštavo apie 500 ncr.

Siuo metu į savo pareigas sugrįžo Vincas Bartkus, nenulstas Būrelio išdininkas. Buvo jaučiama jo stoka jam besigydant. Sis išdininkas savo pareigas atlieka visa širdimi, Tai tikras specialistas išrinkti narių mokesčius, ir pritraukti naujiems nariams, Būrelio narys

ALGIMANTAS VALEIKA

RAŠO IS USA

Mums žinomai Jadvygai Vaileikienei mirus, buvo neaiš

KAIP IS DAUGIAUS KRITUSI PROGA

Labai pigiai paruošiama, viešbutis su restoranu ir baru bei visais įrengimais, MARINJA miesto centre Prieš autobusų ir traukinių stotį. 48 kambariai su baldais ir patalinėmis. Kaina tik 50,000 naujųjų kruzeirų arba 50 milijonų senaisiais. Inešti reikia 20,000, o likusieji 30.000 ncr, išmokami ilgalaikiais išsimokėjimais. Dėl smulkesnių informacijų kreiptis į STASYS, Avenida da Paz, 811, arba telefonu 46-2384, Utinga — Santo André.

Dr. Victor Pedro Sculytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo

C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor — RX — Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),

Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca, Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,20

ku,*ar jos vaikai skaitys ML. Buvo atsklausta ir štai atėjo malonus atsakymas. «Brangus Kunige Jonai Bružikai, aišku ir labai patenkinti, kad gau nam žinių iš Brazilijos, be veik geriau kaip laiškais. Dėl to norime kad ir ateityje gautume tą įdomų laikraštį. Šia proga sveikinu visus jėzuitus už gerą darbą Brazilijoje».

Valeikų šeimos vardu
Algimantas

KLEMENSUI JORAI yra iš Lietuvos du laiškai. Abu randasi Mokoje Dr. V. Kudirkos rūmuose,

PREL. K. MILIAUSKO SVEIKATA

Misijonierius J. Bružikas vėl aplankė Prel. K. Miliauską, apmokėjo klinikai mėnesinę duoklę ir patyrė, kad ligo nis vis tame pačiame laipsnyje. Neblogėja, bet ir negerėja. Nuo kovo 19 d. jis eina 56-sius metus. Būtų gera, kad atsirastų nuolatinis ligonio šelpėjų kaip Jonas Dimša, ar p. Gulbinienė. Paskirtų nors mažą mėnesinę sumą ir prisidėtų prie melo ligonio išlaikymo. Prelatas to vertas. Tiek va, gšelis dirbo lietuvių kolonijoje ir laikraščiu, ir lietuvių dvasinei gerovei.

SUZEISTA

Sužinojome, kad p. Albinai Ambrozevičienei automobilio nelaimėje buvo skaudžiai sužeistas veidas. Linkime jai greitai pasveikti ir reiškiamo jai ir visai šeimai gilia užuojautą.

LIETUVIAMS PAMALDOS BONILHOJ

Klebono Jono Bružiko, SJ rūpesčiu pamaldos bus Nossa Senhora de Fatima bažnyčioje. Vietinis klebonas sutiko, kad jos būtų laikomos pačioj bažnyčioj ir kiekvieną pasakutinį mėnesio sekmadienį 11,15 val. Lietuviai yra davę aukų tos bažnyčios statybai, ir įtaisė apšviečiamą kryžių ant bažnyčios viršaus, tai nori, kad jiems būtų leista turėti lieti pamaldas. Tai minėtu laiku visuomet rinkitės lietuviškos pamaldos N. S. de Fatima bažnyčioje.

Susitvėrė parapijos taryba. Bonilhoj atsirado 5 parapijiečiai, kurie įėjo į šv. Kazimiero asm. parapijos taryba. Laukiame ir kitose liet. kolonijose, kad susikurtų panašūs parapijos branduoliai, kurie būtų tarpininkai ir per kuriuos jungtųsi visi išsisklaidę lietuvių būreliai į vieną lietuvišką parapiją.